

EMAS – Indikátory

ROZHODNUTÍ KOMISE ze dne 4. 3. 2013 ((2013/131/EU)

2.3.2 Klíčové indikátory a další příslušné existující indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí

2.3.2.1 Klíčové indikátory

Organizace musí podávat zprávy o klíčových indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí (označované také jako klíčové indikátory výkonnosti), které mají význam pro přímé environmentální aspekty organizace. Měly by rovněž podávat zprávy o dalších indikátorech vlivu na životní prostředí, které se vztahují ke konkrétnějším environmentálním aspektům. Měly by brát v úvahu odvětvové referenční dokumenty, jsou-li k dispozici.

Klíčové indikátory se vztahují na všechny typy organizací. Měří vliv činnosti organizace na životní prostředí v následujících klíčových oblastech:

- energetická účinnost,
- účinnost materiálů,
- voda,
- odpad,
- biologická rozmanitost,
- emise.

Každý klíčový indikátor se skládá z číselného údaje A (vstupy), údaje B (výstupy) a údaje vyjadřujícího poměr $R = \frac{A}{B}$.

i) Číselný údaj A (vstupy)

Vstupy (údaj A) se uvádí takto:

Energetická účinnost:

- a) Celková roční spotřeba energie vyjádřená v MWh nebo GJ;
- b) procentní podíl a) z obnovitelných zdrojů energie **vyrobený** organizací.

Indikátor b) představuje procentní podíl roční spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, který organizace skutečně vyrobila. Energie zakoupená od poskytovatele se do tohoto ukazatele nezahrnuje, a může být považována za součást opatření pro „zelené zakázky“.

Účinnost materiálů:

Roční hmotnostní průtok různých používaných materiálů (kromě nosičů energie a vody) vyjádřený v tunách. CS L 76/24 Úřední věstník Evropské unie 19.3.2013

Roční hmotnostní průtok různých materiálů lze rozdělit podle jejich použití. V závislosti na činnosti organizace sem mohou patřit například suroviny, jako jsou kovy, dřevo nebo chemické látky, nebo meziprodukty.

Voda:

Celková roční spotřeba vody vyjádřená v m³.

V rámci tohoto ukazatele je třeba informovat o celkovém ročním množství vody, které organizace spotřebovává.

Je vhodné specifikovat různé typy spotřeby vody a podávat informace o spotřebě podle zdroje vody, např. voda povrchová, podzemní voda.

Dále mohou být užitečné informace o množství odpadních vod, čištění a opětovném použití odpadních vod a recyklaci dešťové a užitkové vody.

Odpad:

Indikátor se vztahuje na celkovou roční produkci odpadu (rozděleného podle druhů) vyjádřenou v tunách a nebezpečného odpadu vyjádřenou v tunách nebo kilogramech.

Podávání zpráv o odpadu a nebezpečném odpadu je podle nařízení EMAS povinné. Doporučuje se, aby se v obou kategoriích odpad rozdělil podle druhů. Základ by měly tvořit výsledky environmentálního přezkumu, včetně příslušných povinností vyplývajících z právních předpisů o podávání zpráv o odpadech. Podrobnější zprávy je možné vypracovat v souladu s vnitrostátním systémem klasifikace odpadů, kterým se provádí evropský seznam odpadů.

Uvádění dlouhých seznamů různých druhů odpadů by mohlo být pro účely komunikace kontraproduktivní a matoucí, je tedy možné informace podle evropského seznamu slučovat do skupin. Odpad by se pak mohl uvádět podle objemu různých druhů, jako jsou kovy, plasty, papír, kal, popel atd. Užitečné by mohlo být rovněž zařazení informací o množství odpadu, které se znovu využívá, recykluje, používá pro výrobu energie či skládkuje.

Biologická rozmanitost:

Využívání půdy vyjádřené v m² zastavěné plochy.

Biologická rozmanitost je mezi klíčovými indikátory komplexní a relativně novou otázkou. Některé faktory, které způsobují ztrátu biologické rozmanitosti (změny klimatu, emise/znečištění), jsou již v nařízení EMAS obsaženy v environmentálních aspektech a souvisejících indikátorech týkajících se spotřeby energie a vody, emisí, odpadu atd.

Ne všechny indikátory biologické rozmanitosti jsou pro všechna odvětví / všechny organizace relevantní a ne všechny mohou být při zahájení řízení těchto aspektů přímo zavedeny.

Relevantní faktory by měly v zásadě vyplynout z environmentálního přezkumu. Organizace by měla zvážit nejen místní dopady, ale také širší přímé a nepřímé dopady na biologickou rozmanitost, např. pokud jde o těžbu surovin, zadávání zakázek / dodavatelský řetězec, výrobu a výrobky, dopravu a logistiku, marketing a komunikaci. Neexistuje jednotný indikátor, který by byl platný pro všechny organizace.

Za společný jmenovatel lze považovat indikátor biologické rozmanitosti týkající se využívání půdy stanovený v příloze IV nařízení EMAS. Ten se týká pouze prostor organizace, které jsou zastavěné. Nicméně se velmi doporučuje, aby se do něj zahrnuly také oblasti uzavřené.

Emise:

- a) Celkové roční emise skleníkových plynů (CO₂ , CH₄ , N₂O, HFC, PFC, SF₆) vyjádřené v tunách ekvivalentu CO₂ ;
- b) celkové roční emise do ovzduší (zahrnující alespoň emise SO₂ , NO_x , PM) vyjádřené v

Ačkoli podávání zpráv o klíčových indikátorech je povinné pouze pro přímé aspekty, organizace musí brát v úvahu všechny významné environmentální aspekty, ať jsou přímé, nebo nepřímé. Proto je nejlepší uvést také významné nepřímé emise skleníkových plynů, pokud možno odděleně od emisí přímých.

ii) *Číselný údaj B (výstupy)*

Celkové roční výstupy (údaj B) je pro všechny oblasti stejný, avšak upravený pro různé druhy organizací:

- a) Výrobní odvětví (průmysl) uvádí celkovou hrubou přidanou hodnotu vyjádřenou v milionech EUR nebo celkovou roční fyzickou produkci vyjádřenou v tunách. Malé organizace mohou uvést celkový roční obrat nebo počet zaměstnanců.
- b) Nevýrobní odvětví (služby, správa) uvádí počet zaměstnanců.